

det kommunale Telefonselskab, der ejes af samtlige fynske Købstæder og Amtskommuner, og da vi have Præcedens for, at en saadan Begunstigelse er given adskillige Købstæder, antager jeg, vi alle kunne være enige om at give det her omhandlede kommunale Telefonselskab den attraaede Til-ladelse, og jeg anbefaler derfor Forslaget til Tingets Velvillie.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til gl. Skanderborg og Ringkøbing Amters Skolefond.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 29—30).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1906 til 31. Marts 1907.

Forhandlingen genoptoges.

Jens Busk: Som jeg bebudede i Gaar, er det Centralkomiteen, jeg vil sige et Par Ord om i Anledning af, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) forleden (det findes Sp. 295—96) sluttede med at rette en direkte og stærk Opfordring til mig om at meddele, hvad det er blevet til med denne Centralkomite og Hr. Bahnsons Gæld. Centralkomiteen er jo ingen ukendt Gæst her i Tinget, og jeg er i og for sig det ærede Medlem taknemlig for denne Anmodning til mig, thi det er mere og mere udartet saaledes, at

denne Sag er bleven Højres Sag. Højres første Mand her i Tinget er jo i en særlig Grad impliceret i den nu. Jeg nævnte allerede i Gaar, at jeg vilde henvende mig til ham, jeg ser ham endnu ikke paa sin Plads, men han kan være maaske komme til Stede. Skulde han ikke det, ville mine Udtalelser jo komme til at staa i Rigsdagstidenden. Det første, vi for Alvor fik med Centralkomiteen at gøre, var i en Betænkning af 23. Januar 1904, afgiven af hele Finansudvalget med det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) som Ordfører i Anledning af den daværende Finansministers Forslag om Invalidefondens Ophævelse. Der var den Gang Tale om, hvorvidt vi ikke ogsaa skulde lade Centralkomiteens Midler gaa ind under Statens Bestyrelse. I den Anledning afholdt Centralkomiteen et ekstraordinært Møde, de pleje jo kun at holde Møde en Gang om Aaret, hvor de med alle Stemmer mod min forkastede et Forslag om at ophæve Fonden og lade den gaa ind under Staten. I den omtalte Betænkning oplyses det, at Hr. Bahnsons Gæld til Centralkomiteen med Rente og Rentes Rente foruden den mærkelige Administration i denne Sag er vokset til over 100,000 Kr. Den Opgørelse, som det ærede Medlem for Nørresundby gav paa Finansudvalgets Vegne — vi have alle underskrevet denne Betænkning som Medlemmer af Finansudvalget — staaer den Dag i Dag ubestridt. Man kan derfor nok slaa fast, at den er fuldstændig korrekt, ellers vilde der jo nok under de Kampe, der ere blevne førte, være pillet ved den. Og siden da er der jo ikke forløbet saa lidt Tid. Nu er det slaaet fast aldeles sikkert og klart, at Hr. Bahnsons Optræden i denne Sag har været i højeste Grad urigtig. Vi have ikke alene Viborg Overrettsdomme, men ogsaa Højesteretsdomme — jeg skal saaledes nævne en Højesteretsdom af 1904, hvorefter en Gaardmand i Aars Sogn faar 2 Gange 5 Dages Vand og Brød, fordi han har misligholdt sit Pant over for Kreditforeningen, og der er ingen Tvivl om, at hvis der var gaaet frem paa almindelig Maade mod General Bahnson, vilde det have vist sig, at han havde misligholdt sit Pant saaledes, at han baade ved Under- og Overretten vilde være bleven dømt til Vand og Brød lige saa godt som andre, der handle uret med deres Pant.

Formanden: Det ærede Medlem kan ikke være aldeles sikker derpaa, naar der ikke er faldet Dom.